

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om social service. (Garanti for et tilbud om en almen plejebolig eller en plads i et plejehjem til ældre, aflastning, behovsvurdering af tidligere frihedskæmpere m.fl. til en plads i et plejehjem).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 14/12 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Da ordføreren på det her lovforslag ikke kan være til stede, har jeg lovet at læse talen højt.

Forslaget her er en udmøntning af regeringsgrundlaget fra februar 2005, som senere er blevet aftalt finansieret gennem satspuljeforliget.

Det indeholder tre dele: Der er en garanti for en plejebolig eller en plads i et plejehjem inden for 2 måneder, der bliver en præcisering af reglerne om aflastning, og der bliver en hjemmel til, at gamle frihedskæmpere kan behovsvurderes direkte fra udlandet til en plads i et plejehjem i Danmark.

I Venstre har vi stort fokus på de ældres vilkår og særlig de svageste ældre, og derfor er vi også glade for forslaget om en plejehjemsgaranti, for det er kun ret og rimeligt, at man kan komme på plejehjem eller i en plejebolig, når behovet opstår.

De ældre, der har et behov for pleje og omsorg af mere omfattende karakter, skal kunne få dækket dette behov i trygge rammer. Vi ser desværre i dag, at selv om kommunerne har pligt til at give den enkelte ældre den hjælp, den enkelte har behov for, kan der godt gå meget lang tid, før der bliver plads på et plejehjem eller i en plejebolig. Det er urimeligt. Samtidig ved vi jo, at der i de kommende år bliver flere og flere ældre, så denne udvikling vil blot tage til.

Nu giver vi så kommunerne en frist til 2009 til at opfylde plejehjemsgarantien. Inden for 2 måneder efter, at den ældre har fået konstateret et behov, skal den ældre have tilbudt en plads på plejehjem eller i en plejebolig, men samtidig med at vi stiller kravet til kommunerne, kompenserer vi altså også for, at man udvider kapaciteten.

Det andet element i forslaget er så at skabe en hjemmel til, at frihedskæmpere m.fl., der modtager erstatning i henhold til lov om besættelseslidens ofre, fremover kan behovsvurderes direkte fra udlandet til en plads på et plejehjem i Danmark.

Kl. 16.50

I Venstre anerkender vi den store indsats, frihedskæmperne gjorde under anden verdenskrig, og vi vil gerne vise denne gruppe personer et særligt hensyn. Vi finder det derfor rimeligt, at disse mennesker kan visiteres til et dansk plejehjem, herunder et af de plejehjem, der rummer særlig ekspertise inden for det, der hedder kz-syndromet.

Den tredje og sidste del af forslaget indebærer så en præcisering af reglerne om aflastning. Med denne del af forslaget skaber vi nu mulighed for, at kommunalbestyrelserne kan tilbyde et midlertidigt ophold på plejehjem eller i plejebolig for personer, som har behov for aflastning. Det kan eksempelvis være efter udskrivning fra hospital, hvor der midlertidigt kan være behov for ekstra pleje og omsorg.

Så på denne baggrund kan Venstre varmt tilslutte sig dette forslag.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. René Skau Björnsson.

René Skau Björnsson (S):

Lad mig starte med at sige, at jeg synes, at det er rigtig godt, at regeringen nu kommer med et forslag, der i sit indhold jo langt hen ad vejen ligner et, som vi i Socialdemokratiet kom med for et par år siden. Den gang foreslog vi netop, at udbygningen af plejeboliger skulle sættes i gang, så ventetiden kunne komme ned, og nu – bedre sent end aldrig – kommer forslaget så fra regeringen.

Forslaget ser jo flot ud. Det er umiddelbart svært at have noget imod de tre overordnede elementer: en plejeboliggaranti, en præcisering af reglerne for aflastning og en ændring af reglerne for behovsvurdering af frihedskæmpere. Forslagene skaber nogle klare forbedringer og giver fleksibilitet i den kommunale pleje.

For os i Socialdemokratiet er det afgørende, at kommunerne har et tilstrækkeligt antal botilbud med de muligheder, der skal være der i forbindelse med pleje og omsorg. Det skal der arbejdes meget mere på. Når man bliver gammel og måske også syg, er det afgørende, at man ikke bli-

ver nødt til at flytte væk fra sin kommune og den tryghed, der er i de kendte omgivelser med familie og venner.

Derfor er vi langt hen ad vejen enige i det politiske indhold i forslaget her.

Derimod halter det jo på den økonomiske side, for vi synes ikke, det kan være meningen, at et statsligt anliggende som plejen af vores ældre skal ske ved, at man tager pengene fra Landsbyggefonden. Det er efter vores mening en urimelig fordelingspolitik.

Vi mener ikke, at det er holdbart, at de almene lejere skal betale for udbygningen af vores ældre- og plejeboliger. Pengene, der jo egentlig var tiltænkt renovering og vedligeholdelse af de almene boliger, bruger man nu på at bygge plejeboliger. Og alle, der færdes bare en lille smule ude i virkeligheden og i de almene boligforeninger, ved, at der er et kæmpe behov for renoveringsarbejde i vores almene boliger.

Der er også et stort problem vedrørende et andet aspekt af økonomien, og det er i forhold til kommunerne. Forslaget her er jo tilsyneladende ikke forhandlet af med de danske kommuner. KL er i deres høringssvar meget konkrete, meget direkte og kalder forslaget for bekymrende læsning. Kommunerne, som jo er tættest på i forbindelse med det her område, siger altså, at de ikke kan opfylde garantien med de penge, regeringen har afsat. Det er langtfra nok, skriver de helt konkret i deres høringssvar. Det er selvfølgelig uholdbart.

Derfor bliver vi også nødt til at spørge, hvordan ministeren vil sikre sig, at boligerne bliver bygget, samtidig med at hun også skal sikre sig, at kommunerne ikke får kæmpe underskud som følge af den her garanti. Der er rigtig mange kommuner, der har meget stramme budgetter, og når et folketingsflertal så indfører denne her garanti, uden at der kommer de nødvendige penge med, ja, så får de endnu større problemer rundtom i kommunerne.

Derfor vil jeg glæde mig til at høre et bud herpå fra ministeren, ligesom jeg gerne vil høre et bud på andre finansieringsmuligheder, som ikke skaber større ulighed i samfundet. Får vi de bud og synes vi, de er gode, så vil vi i Socialdemokratiet være langt mere positivt indstillet over for den del af lovforslaget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren, og den næste ordfører er fru Pia Kristensen.

Pia Kristensen (DF):

Jeg kan sige, at for Dansk Folkepartis vedkommende er det her et kærkomment forslag, for vi mener, det er utrolig vigtigt, at ældre, plejekrævende mennesker kan tilbydes en plejebolig, når behovet er til stede. Vi ved, at de fleste ældre i dag bliver boende længst muligt i eget hjem, så når de får behov for en plejebolig, er der tale om meget svage ældre mennesker. Derfor skal de også kunne få en bolig på et plejehjem inden for en kort tidshorizont.

Plejekrævende ældre skal på et plejehjem, hvor der er døgnomsorg og trygge rammer. Vi er meget tilfredse med, at det nu bliver fastslået i almenboligloven og i serviceloven, at ældre, der har et særligt behov for en almen plejebolig eller plads på et plejehjem, anvises en sådan bolig eller plads senest 2 måneder efter optagelse på venteliste.

KL 16.55

Vi kan også støtte, at personer, der modtager erstatning efter lov om besættelsestidens ofre, og som har opholdstilladelse i Danmark, får mulighed for at blive behovsvurderet til en plads i et plejehjem direkte fra udlandet.

Sidst, men ikke mindst er det positivt, at der også sker en præcisering af, at personer uden nære pårørende kan tilbydes et midlertidigt ophold i en plejebolig eller på et plejehjem. Det er der virkelig et stort behov for.

Som sagt kan vi fuldt ud støtte det her lovforslag. Vi synes, det er et meget sympatisk forslag og i høj grad nødvendigt.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren, og den næste er hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti finder vi det urimeligt, at ældre, der har behov for en plejehjemsplads eller en plejebolig, skal vente i månedsvis, fra de er visiteret. Derfor kan vi kun med den allerstørste fornøjelse hilse dette lovforslag velkommen, så ældre i fremtiden garanteres, at ventetiden højst bliver 2 måneder.

For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt at sikre, at den ældrepolitik, der føres, bygger på respekt, omsorg og anstændighed. Det er dette lovforslag udtryk for.

Livet er et lotterispil, som består af både op- og nedture. Det andet element i lovforslaget sikrer, at hvis en person får behov for omsorg, pleje eller tryghed i en kortere periode som følge af en

fysisk eller psykisk lidelse, der ikke er permanent, vil den pågældende person med lovforslaget få krav på, at de rette faciliteter stilles til rådighed. I dag kan der kun tilbydes aflastning, hvis der er tale om ægtefæller, pårørende m.fl., der passer en person med handicap.

Lovforslaget sikrer altså, at også ældre, der bor alene, får mulighed for at få pleje, omsorg og tryghed, hvis der opstår et midlertidigt behov for det. I Det Konservative Folkeparti finder vi det ret og rimeligt, at forholdene forbedres også for denne gruppe i fremtiden.

Flere af vore medborgere satte livet på spil for at sikre frihed, fred og demokrati i Danmark under anden verdenskrig. Vi kan her godt 60 år efter ikke takke dem nok og bør udvise den størst mulige respekt for deres mod og tapperhed.

Denne indsats for kongeriget var ikke uden omkostninger. Nogle måtte gennemleve koncentrationslejrens rædsler, andre gjorde tjeneste på krigsfarvand eller var engageret i den organiserede modstandskamp.

Med lovforslaget sikres det, at disse krigsveveteraner, der har bopæl i udlandet, kan få en plejehjemsplads, uden at de skal gøre en masse krumspring med midlertidig bolig i Danmark. Det er det mindste, vi kan gøre for denne forholdsvis lille gruppe statsborgere.

I Det Konservative Folkeparti glæder vi os over, at dette hul i den nuværende lovgivning lukkes, så det er med stor fornøjelse, at vi i Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren, og den næste er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, vil jeg oplæse hendes ordførertale:

Enhedslisten hilser det velkommen, at regeringen nu vil gøre noget reelt for de ældre, og at de vil sikre flere plejehjemspladser, så de ældre ikke skal stå på venteliste i umidelige tider.

Vi har tidligere foreslået, at alle skal have ret til selv at visitere sig til en plejehjemsplads på det plejehjem, som nu ligger det sted, der er bedst i forhold til familie og venner, det plejehjem, som den ældre måtte synes bedst om. Det foreslog vi, fordi det er vældig vigtigt, at den ældre selv i god tid kan lægge planer for den tid, hvor der bliver behov for den udvidede støtte og det fællesskab, man kan få på et plejehjem.

Som det er nu, er regeringens ord: Længst muligt i eget hjem. Vi kunne ønske os, at det var: Længst muligt i egnede hjem.

Langt de fleste ældre er selv de allerbedste til at vurdere, hvornår det vil være godt at skifte hjem. Alle, som har været i kontakt med kommunen, i forbindelse med at en pårørende eller en selv har ønsket at komme på plejehjem, i beskyttet bolig osv., ved, at det helt centrale er visitationen. Det er der, magten over ens liv ligger. Kan man flytte, kan man få hjælp, og hvilken hjælp kan man få? Altså er det enormt vigtigt, hvordan reglerne er, og disse regler er meget tydelige og slet ikke hemmelige.

Kl. 17.00

Men man må også sige, at det i det her forslag er uklart, hvilke regler der skal gælde. Regeringen vil til at bestemme over kommunernes visitationsregler, altså hvilke krav, der skal være til den ældre, for at den ældre kan komme på plejehjem. Derfor indeholder forslaget en ministerbemyndigelse, og det er således umuligt at forholde sig til, hvad det helt konkret er, regeringen har i tankerne.

Ligeledes kan man ikke tydeligt sikre sig mod, at kommunerne, som er hårdt økonomisk trængt af regeringens indgreb i de kommunale budgetter, vil benytte dette forslag til at stramme visitationsreglerne, sådan at de ældre, der får lov til at flytte og få den hjælp, de ønsker, vil være dårligere og mere trængende end dem, der i dag får lov.

Enhedslisten ser gerne, at der bygges flere boliger, og at alle får den plads, de måtte ønske sig. Men det er forkasteligt, at pengene tages fra de mennesker, der modtager kontanthjælp, dagpenge og pension. Det er dem, der nu skal betale, for pengene tages fra satspuljen. Ligeledes tages der en del penge fra Landsbyggefonden, og det er simpelt hen gement tyveri.

Enhedslisten er således positive over for, at man vil have flere pladser, men vældig skeptiske over for finansieringen og over for, om visitationsreglerne vil få endnu en stramning.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Næste ordfører er fru Charlotte Fischer.

Charlotte Fischer (RV):

Det her lovforslag rummer flere elementer, og jeg vil straks sige med hensyn til hovedelementet, nemlig plejehjemsgarantien, at det har vi så monopol på at være skeptiske over for her i dag, mens de to øvrige elementer, det, der handler

om frihedskæmpernes adgang til plejeboliger og tilbud om midlertidig aflastning, er vi positive over for.

Jeg vil bruge kræfterne på plejehjemsgaranti, og allerførst vil jeg slå fast, at det selvfølgelig er sådan, at ældre skal have de tilbud, som passer til dem, når de har brug for det. Og der mangler pladser, ifølge Socialministeriet er det 1.300 ekstra boliger. Derfor er vi helt med på, at der skal bygges flere boliger, og vi er også med i den boligaftale om Landsbyggefonden, som sikrer, at der bliver bygget flere boliger på det her område. Det er alt sammen godt.

Det, jeg så vil hæfte mig ved, er jo, om en garanti er den rigtige medicin. Vi ser nogle problemer i det, og den største bekymring for vores vedkommende er jo i virkeligheden det, som også mange høringssvar kommer ind på, om det kommer til at gå ud over kvaliteten af de tilbud, som de ældre får. Altså, hvis kommunerne bliver presset på pengepungen, og det gør de jo, og altså skal leve op til den her 2-måneders-frist, så kan de måske bliver tvunget til at fire på kravene til visitation.

Når man læser høringssvarene og også bemærkningerne til lovforslaget igennem, står det jo helt klart, at det kan de sådan set frit gøre. Det er meget svært for os egentlig at have nogen form for hånd i hanke med det. Vi må bare have tillid til, at det går sin gang på betryggende vis.

Det er klart, at jeg synes, at det i den her sammenhæng kunne være interessant at høre ministeren om, hvordan man vil prøve at styre hele det her område, når nu man lægger den her 2-måneders-garanti ned over det hele.

Man kunne også forestille sig, at der kommer noget spekulation i garantien, altså at kommuner vælger at give forrang til den, der er lige ved at nå 2-måneders-grænsen, frem for den, der måske har ventet 2 uger, men har et meget større behov for at komme ind og få en plejebolig.

Alt i alt ser vi nogle problemer i det på kvalitetssiden, og generelt synes jeg, der kan være for meget fokus på ventetider og for lidt på kvalitet. Når alt det er sagt, er der jo altså ikke nogen tvivl om, at vi støtter, at der skal være flere plejeboliger på det her område.

Med hensyn til hele økonomien deler vi jo også bl.a. Socialdemokraternes nervøsitet for, om der er penge nok i det her, og om kommunerne i virkeligheden får de midler til deres rådighed, som sikrer, at der også bliver bygget de plejeboliger, vi nu forestiller os.

Endelig mener jeg, der er en principiel diskussion på det her område. Det skal man jo være lidt idealistisk for at kaste sig ud i, men det vil vi jo ikke desto mindre gøre, og det handler egentlig om arten af alle disse garantier. Skal vi her fra Folketinget kaste garantier ud over hele det ganske land?

Vi mener faktisk, at man skal være tilbageholdende. Garantier deler jo ansvar og økonomi. Altså, vi siger noget om serviceniveauet ude i kommunerne, og så skal de finde pengene, og det giver faktisk altid bøvl.

Vi synes, det vigtige er, at vi sikrer, at der kommer flere plejeboliger, og vi slår bare til lyd for, at vi indimellem herinde skal være lidt tilbageholdende med at udstikke alle de her frister for, hvornår borgerne skal have det ene og det andet.

Kl. 17.05

Vi har jo faktisk valgt at lave nogle stærke kommuner i det her land, som prioriterer og vælger serviceniveau for borgerne, og det har vi jo ikke gjort ud i den blå luft, og fordi vi ikke mener det alvorligt.

Alt i alt vil jeg konkludere, at vi er skeptiske over for lovforslaget. Det skyldes altså alene arten af garanti, og vi støtter, at der bliver bygget flere plejeboliger til de ældre, så vi kan efterkomme det behov, der er. Det er vores samlede vurdering.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, og så vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Kamal Qureshi.

Kamal Qureshi (SF):

Da SF's ordfører på lovforslaget ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremlægge SF's syn på forslaget.

Lovforslaget er delt i tre. Det ene er omkring frihedskæmperes muligheder for at komme fra udlandet hjem til en plejebolig, hvor alle andre skal bo i Danmark for at kunne blive visiteret. Som det også er blevet sagt af andre ordførere, forventer vi jo ikke, at forfærdelig mange mennesker vil blive berørt af det her lovforslag. Så er der selvfølgelig mulighed for midlertidig plejebolig, som ikke er aflastning og sidst en garanti for plejehjemsbolig senest 2 måneder efter, at man er blevet visiteret til det for alle, der kommer på en generel venteliste.

Der er ifølge en undersøgelse behov for ca. 1.300 ekstra pladser for at gennemføre forslaget,

og garantien skal være fuldt indfaset pr. 1. januar 2009. Der regner man med en anlægsudgift på ca. 790 mio. kr. Der er ikke afsat penge til ekstra pleje, fordi det er forudsat, at personerne også skal have pleje i egen bolig, mens de venter på plejeboligen.

Problemet er, at ventelisten ikke gælder ved ønske om en speciel plejebolig, og der er risiko for at stavnsbinde ældre og andre med behov for en speciel plejebolig, fordi de ældre på den generelle venteliste med garanti altid vil komme foran personer på den specifikke venteliste, hvor der fortsat ingen grænser vil være for, hvor lang tid man kan være nødt til at vente. Men SF er selvfølgelig positiv over for, at der bygges ekstra plejeboliger, og at den generelle venteliste derfor kan reduceres.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal takke for de mange positive tilkendegivelser til det her lovforslag. Jeg kan jo forstå på Socialdemokraternes ordfører, at Socialdemokraterne også tidligere har haft tanker i den her retning, det kunne vi jo også høre på bemærkningen om, at det her lovforslag ser godt ud. Jeg synes dog godt, at Socialdemokraternes ordfører kunne have svunget sig op til at sige, at det dermed også er rigtig glædeligt, at der nu er en regering, der rent faktisk kan gennemføre en sådan plejeboligaranti. Men o.k., det er måske også for meget at forlange af et oppositionsparti.

Nu bliver det virkelighed, fordi vi synes, det er så vigtigt, at ældre, der er i en skrøbelig situation, som de jo er, når de har behov for en plejebolig, ikke skal vente alt for længe på at få den bolig, der svarer til det behov, de har.

Jeg kunne forstå på Socialdemokraternes ordfører, at S er positiv, men også har brug for nogle svar på nogle spørgsmål for at blive endnu mere positive over for det her lovforslag. Og der tror jeg allerede nu, jeg kan sige, at det kan Socialdemokraterne være helt trygge ved, for også alle de her økonomiske aspekter har vi jo været godt og grundigt omkring.

Med hensyn til regelsættet for, hvornår man bygger boliger efter almenlovgivningen, skal jeg understrege, som jeg også har gjort i andre debatter mange gange, at det er det samme regelsæt, der gælder, og det gælder også, når vi bygger ældreboliger, og når vi bygger plejeboliger til ældre. Så der er altså ingen forskel, uanset hvad boligen skal bruges til.

Når vi derfor bygger de her 1.300 ekstra plejeboliger, er det klart, at så giver den øgede aktivi-

tet også et øget træk på de finansieringskilder, der er ifølge almenboligloven. Og der kan jeg understrege kraftigt og give klar sikkerhed til hr. René Skau Björnsson om, at vi til fulde følger det, der er formålet med Landsbyggefonden, når vi inddrager midler fra Landsbyggefonden i finansieringen af nybyggeri. For det fremgår meget klart af Landsbyggefondens formålsbestemmelser, at midlerne, der efterhånden kommer ind i fonden, dels skal gå til selvfinansiering af sektoren, altså til nybyggeri, og dels til renovering af den eksisterende boligmasse.

Kl. 17.10

Når hr. René Skau Björnsson fremhæver behovet for renovering, er det jo sådan set at rode lidt rundt i sit eget sår, for det understreger jo netop det uheldige i, at Socialdemokraterne ikke indgik i den meget gode og fremadrettede bolig-aftale, som fire partier netop er blevet enige om og har fået gennemført ved lov, for der tager vi jo også fat på netop renoveringsbehovet og udvider beløbsrammen for renovering.

Så vi har rent faktisk taget fat på de problemer, der er på det almene område, både med hensyn til renovering, med hensyn til behovet for nybyggeri og endelig, hvad der så ligger uden for den her debat, indsatsen i de belastede områder, altså i ghettoområderne.

Om økonomien i øvrigt skal jeg jo sige, at det er et meget solidt grundlag, der gør sig gældende i beregningen af de økonomiske konsekvenser af at indføre plejeboligarantien. Der blev i foråret lavet en undersøgelse hos kommunerne for at finde ud af, hvor stort behovet er, og sagen er, at det datagrundlag, vi har fået, præsenterer mere end 92 pct. af de over 67-årige, så det giver os altså en ret grundig viden om, hvad det er, der er behov for, og det er altså de her ca. 1.300 ekstra boliger.

Så beregningerne er baseret på kommunernes egne oplysninger og er som sagt meget grundige med hensyn til, hvad det er, der skal til, og det er jo så også det, vi har forhandlet ud fra i satspuljesammenhæng.

Så jeg mener, at vi også har rigtig godt hånd om det økonomiske grundlag, og vi har så valgt at lave en indfasningsperiode, sådan at det er pr. 1. januar 2009, at kommunerne skal leve op til det her krav om behandlingsgaranti.

Så rejser fru Charlotte Fischer diskussionen, om garanti er den rigtige medicin. Der vil jeg sige ja. Jeg mener, at der er behov for, at vi strammer op og siger, at der altså er grænser for, hvor lang tid det er rimeligt, at folk eksempelvis

skal vente på den rigtige bolig, når man har et meget omfattende plejebæbehov som det, der jo var tilfældet her.

Jeg synes også, vi med andre tiltag har kunnet se, at en garanti har været en rigtig god løsning. Alkoholbehandlingsgarantien, stofmisbrugsbehandlingsgarantien, som jo gør, at man får et tilbud senest 14 dage efter, at man har tilkendegivet, at man ønsker at gå i behandling, synes jeg er vigtig for at gribe fat om de problemer, der gør sig gældende, og for at hjælpe personer i den udsatte situation.

Med hensyn til kommuner, der er pressede på pengepungen, må jeg understrege, at vi jo altså har lavet nøje økonomiske beregninger af, hvad det er, der er brug for af ekstra boliger på området.

Enhedslistens ordfører var inde på, om det her kunne betyde, at man ændrer på visitationskravene i kommunerne, om man strammer visitationskravene, og der må jeg sige, at det tror jeg ikke bliver tilfældet. For sagen er, at vi her taler om en gruppe af mennesker, som har et så omfangsrigt plejebæbehov, at der altså ikke er forskel på de økonomiske omkostninger forbundet med, om personen er det ene eller det andet sted, men at det, det handler om, jo er at finde den rigtige bolig til vedkommende.

I øvrigt er serviceniveauet i kommunerne jo kendt, det er offentligt tilgængeligt, og derfor er det jo også i sig selv vanskeligt for en kommune at ændre på reglerne, i hvert fald vil det give en lokal diskussion om serviceniveauet i kommunen. Men det her burde ikke være nogen som helst anledning til, at man går ind og kigger på visitationskravene.

Jeg tror, det er svar på mange af de bemærkninger, der har været, og som sagt glæder jeg mig over den positive opbakning, men vil også se frem til i udvalgsarbejdet at se nærmere på konkrete spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det er sådan set helt upolemisk for at følge op på hele spørgsmålet om kvaliteten og visitationen til ældreboliger, for man kan jo sige, at der faktisk i en række hørings svar bliver peget på samme bekymring. Man kan selvfølgelig godt vælge det ståsted at sige, at vi vælger at tro på, at der er penge nok, og at der nok ikke sker noget, men føler ministeren alligevel ikke trang til at følge op på en eller anden måde og følge om-

rådet for at se, hvad der egentlig sker på indholdssiden, når nu vi sætter det her i gang?

Kl. 17.15

Noget andet, jeg vil spørge om, egentlig af ren videbegærlighed, er angående de tilfælde, hvor ældre venter længere end 2 måneder på at få en plejebolig: Ved man noget om, i hvor høj grad det er selvvalgt, altså at de ældre vælger at stå på venteliste, fordi de ønsker en bestemt plejebolig et bestemt sted?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal bekræfte over for fru Charlotte Fischer, at jeg naturligvis vil følge området, og jeg tror i øvrigt også, vi ville opleve en voldsom lokal debat, hvis serviceniveauet på området blev ændret. Men som sagt er der ikke nogen grund til at gøre det, for hvis den ældre har et meget omfattende plejebæbehov og er i en situation, hvor en plejebolig ville være den rigtige løsning, vil der rent omkostningsmæssigt ikke være nogen forskel mellem at give plejen i en plejebolig eller i den bolig, den pågældende har for nærværende, fordi plejebæbehovet er så stort. Man kan jo se balancepunktet, altså hvornår det tipper, og derfor mener jeg ikke, der umiddelbart skulle være noget grundlag for, at kommunerne ændrer visitationen på området.

Med hensyn til de selvvalgte boliger er det jo sådan, at hvis man ønsker en bestemt bolig, er man ikke omfattet af 2-måneders-garantien, fordi det giver sig selv, at der kan gøre sig nogle forskellige problemstillinger gældende, hvis man ønsker en bestemt bolig, og hvis der så ikke er en ledig bolig det pågældende sted, må man acceptere en længere ventetid. Men antallet af ældre, der vælger et bestemt sted, er ikke stort og har derfor ikke haft den store indflydelse på den ventelisteundersøgelse, fru Charlotte Fischer spurgte til.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Tak for det, og det er jo også noget, vi kan spørge mere til i udvalget.

Jeg kunne måske også snarere tænke mig at spørge til visitationsområdet i det hele taget. Når ministeren taler om det, lyder det, som om der er en smertetærskel, og at borgerne vil skride til aktion, hvis man overskrider den, men ved vi i virkeligheden særlig meget om, hvilken visitationspraksis der er i kommunerne, og hvor store forskelle der er? Der er måske i forvejen

meget store forskelle på området, men hvor meget ved vi egentlig om netop den del af området, som vi nu piller ved, kan man sige?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan ikke på stående fod svare på, hvor store forskelle der er i visitationskravene, men der er naturligvis forskelle, i og med at de bliver fastsat i den enkelte kommune.

Men det, jeg var inde på før, er, at når de ældre er i den situation, at de er omfattet af plejeboliggarantien, er de allerede så skrøbelige og plejekrævende, at det ikke vil betyde flere offentlige udgifter til pleje og omsorg i forbindelse med, at garantien opfyldes. Der er simpelt hen lavet nogle undersøgelser af, hvordan omfanget af plejebenhov gør sig gældende, og hvordan man kan udføre nogle økonomiske beregninger af det, og jeg besvarer gerne spørgsmål om det under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Jeg bliver altså lidt bekymret, når ministeren ikke har bekymringer med hensyn til den økonomi, der kommer til at få stor betydning i denne forbindelse.

Jeg står her med høringssvaret fra Kommunernes Landsforening, der klart siger, at en indførelse af plejeboliggarantien langt vil overstige det beløb, man får tilført fra staten. Det siger KL, Kommunernes Landsforening, som er meget tæt på, og som har adgang til nøjagtig de samme tal som ministeren. Det er et meget stærkt udsagn fra Kommunernes Landsforening, og det er jeg lidt ked af og vil gerne spørge ministeren, om det slet ikke bekymrer hende, at man har de bekymringer i kommunerne.

Jeg vil spørge: Ifald garantien skal opretholdes og man vil sørge for, at alle ældre har garanti for at få en plejebolig inden for 2 måneder, men det viser sig, at der er brug for flere boliger, end det er muligt at skaffe inden for den økonomiske ramme, ministeren har lagt – hvor vil ministeren så finde pengene, og vil hun finde pengene og sikre, at kommunerne ikke får en ekstraudgift på området?

Kl. 17.20

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nu er det vel ingen hemmelighed, at vi altid har nogle seje økonomiske forhandlinger med KL,

når vi skal finde ud af, hvad det koster at tage de forskellige initiativer. Men som jeg understregede i min opfølgning, har vi om noget et solidt grundlag for at vurdere de økonomiske konsekvenser, fordi vi har lavet et rundspørge blandt kommunerne. Det er kommunernes egne tal, vi bygger på, og de dækker altså mere end 92 pct. af de over 67-årige. Der er altså foretaget et grundigt forarbejde for at finde ud af, hvad det koster at indføre plejeboliggarantien, så jeg mener, vi har et rigtig godt bud på, hvad omkostningerne bliver.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Ja, det er jo rigtigt, at vi har tallene, men kommunerne sidder med nøjagtig de samme tal, og kommunerne er meget tættere på borgerne og meget tættere på den virkelige virkelighed. Det er dem, der står for byggeriet, det er dem, der ved, hvad det koster, og de siger altså, at 415 mio. kr. fra staten til kommunerne på dette område er alt for lidt.

Hvad sker der den dag, en lille landkommune med mange ældre skal opfylde denne plejeboliggaranti, og der ikke er penge nok? Det må da bekymre ministeren, at kommunerne siger, at der skal flere penge til, for at de kan løse opgaven og opfylde garantien på plejeboligområdet.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er kommunernes egne tal, vi har lavet konsekvensberegninger af, og det er kommunernes egne oplysninger om, hvad der gør sig gældende, vi er gået ud fra. De viser, at der er behov for ca. 1.300 boliger, og så kan vi regne ud, hvad det koster at bygge de 1.300 boliger. Naturligvis tager vi i drøftelserne med KL også i betragtning, hvad de mener, der ikke er taget højde for, men når vi taler om de økonomiske konsekvenser af lovforslaget her, har vi altså om noget et grundigt forarbejde og et godt grundlag at træffe beslutninger ud fra.

Vi har jo valgt at kompensere kommunerne under et for det antal boliger, der yderligere er brug for, hvis der skal leves op til plejeboliggarantien, og det er netop for at tage højde for, at der er nogle, der har gjort en stor indsats på området og allerede overholder plejeboliggarantien, mens andre ikke har formået at leve op til den. Derfor er der altså givet denne generelle kompensation under et.

Det vil være forskelligt fra kommune til kommune, hvor mange boliger der er brug for det enkelte sted. Men som sagt har vi netop taget hånd om det ved at kompensere kommunerne for de udgifter, der er forbundet med at etablere de 1.300 ekstra boliger.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 12. januar 2006, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.23
